

Abstrakt:

Dosavadní literární historie nahlíží na postavu spisovatele a malíře Joachima Ringelnatze (vl. jm. Hans Bötticher) převážně jako na dadaisticky humoristického kabaretiéra a světoběžníka, který proslul svými básněmi o věčně opilém námořníkovi Kuttel Daddeldu nebo básněmi, které se svým satirickým laděním vyjadřovali k soudobé realitě tehdejší Výmarské republiky. Ačkoliv tuto vrstvu díla můžeme skutečně v jeho díle (občas) pozorovat, pokusí se předkládaná práce tento obecně zažitý obraz zviklat a ukázat, že Ringelnatzovo dílo je daleko bohatší, než jak bylo doposud popisováno. Při tom se zaměříme především na motiv domova, jeho podoby a otázky s ním spojené: Od jakého pojetí domova se Ringelnatz distancuje při emfázi bezdomovectví? S jakými hodnotami a funkcemi je naopak spojena jeho pozitivní představa domova? Jsou tato pojetí v jeho díle konstantní, nebo proměnlivá v závislosti na tvůrčí fázi, žánru či účelu daného textu?